

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26558

гр. София, 06.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
закрито заседание на 06.08.2025 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **8116** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ .

Образувано е по искане на К. О., живущ в Р., постоянен адрес: [населено място], [улица],паспорт серия 00 № 113771,чрез адв. Х.,САК,съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3,ап. 5, тел: 02/9950908 за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 25-4332-003715 от 16.07.2025г. постановена от И. Й., полицейски инспектор ОПП-СДВР.

Процесното искане е обективизирано и предявено едновременно с оспорване на посоченият административен акт, и подлежи на незабавно разглеждане и произнасяне,съобразно правилата на чл.166 ал.3 АПК. В тази връзка съдът съобрази:

Искането е мотивирано с твърдения за вероятна основателност на жалбата против заповедта за прилагане на ПАМ,т.е. постановяването и в нарушение на материалния закон,тъй като обжалвания акт е издаден на несобственик,а регистрационните табели са отнените не със ЗППАМ а с АУАН.

На второ място се твърди,че със дсвлянето на регистрационните табели и връщането им в държавата по произход-Р.,при желание за ползване на автомобила,респ. нова регистрация ще бъдат начислени допълнителни разходи за нова регистрация вБългария. Освен това автомобил без табели не може да се движи по пътищата отворени за обществено ползване,тъй като същото се квалифицира като престъпление по НК.Липсата на предходна регистрация ще усложни процеса по пререгистрация.

Настоящото искане, следва да се квалифицира като процесуално допустимо - подадено от активно легитимирано лице с правен интерес / адресат на оспорената заповед по отношение на която е допуснато предварително изпълнение по закон/, като същото е подадено в срока за обжалване на заповедта за прилагане на ПАМ.

По същество искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171

т.1 от Закона не спира изпълнението и. В този смисъл не е налице необходимост от нарочно мотивиране на предварителното изпълнение на заповедта, тъй като същото следва пряко от закона.

От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.

Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

Съдът приема, че описаните в молбата неудобства не сочат на възможно настъпване на "значителни и/или трудно поправими вреди" по смисъла на закона. ВАС е имал възможността да се произнесе, в аналогичен контекст, приемайки, че дори да се приеме, възможността на жалбоподателя да се причинят вреди от невъзможността да управлява автомобил, то тези вреди не са нито значителни, нито труднопоправими. /в под. см. напр. Определение № 6499 от 2.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2019 г., VII о., Определение № 10087 от 1.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7133/2019 г., VII о. и др. /.

В тази връзка ясно следва да се подчертае:

На първо място - не съществува законова постановка налагаща преценката на вероятната основателност на жалбата, като основание за спиране допуснато предварително изпълнение. Основателността на жалбата всъщност е предмет на главния спор и в рамките на настоящото производство съдът не може да извършва контрол, нито да черпи аргументи от нея, извън тези обосноваващи искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение.

На второ място - всички описани вреди всъщност намират изражение само в евентуалното ангажиране на допълнителни разходи или причинено. В този смисъл тези вреди са обезщетими, респ. не представляват труднопоправими вреди по смисъла на закона.

На трето място – видно от самата заповед същата е постановена по отношение на жалбоподателя, респ. ако същият твърди, че не е собственик на посоченото МПС, то предварителното изпълнение на заповедта не може да го засегне неблагоприятно, камо ли да му причини значими или труднопоправими вреди. Процесната ЗППАМ е постановена на основание чл.171 т.2а б. "а" от ЗДвП, която разпоредба предвижда, че прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство се постановява по отношение на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6

месеца до една година.

В тази връзка постановяването на ПАМ по отношение на несобственик би представлявало нарушение на закона, каквато преценка съдът следва да извърши по съществуващото на спора и съобразно изричното твърдение на жалбоподателя, че ще представи такива доказателства впоследствие.

С оглед дотук изложеното твърденията на жалбоподателя се явяват необосновани и недоказани и като такива не обосновават необходимост от спиране предварителното изпълнение на административния акт.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДВП, Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на К. О., живущ в Р., постоянен адрес: [населено място], [улица], паспорт серия 00 № 113771, чрез адв. Х., САК за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 25-4332-003715 от 16.07.2025г. постановена от И. Й., полицейски инспектор ОПП-СДВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: